

[Ministeren for offentlige Arbejder.]

kraft og Varemængde. Det er jo indlysende, at hvis man ændrede disse Regler, maatte Resultatet blive, at man pumpede 20 Mill. Kr. mere Købekraft ud i Befolkningen.

Motiveringen for Lovforslaget er jo den, at Udgifterne til Vejmateriale og hvad der nu skal anvendes er steget saa stærkt, at man ikke kan faa det samme Kvantum Vej-arbejde for de 40 Mill. Kr., som man kunde før Krigen. Og dette er rigtigt, men det er lige saa rigtigt, at det maatte Kommunerne være bekendt med allerede under Besættelsen. Jeg har da overværet nogle Forhandlinger mellem Kommunalfolk gennem disse Aar, hvor man netop har drøftet, at man maatte være opmærksom paa dette Forhold ved Budgetlægningen, saaledes at man udskrev Beløb, der kunde være til Raadighed paa det Tidspunkt, da man igen skulde oprette det forsømte med Hensyn til Vedligeholdelse af Vejene. Jeg ved, at der er mange Kommuner, som har fulgt denne Opfordring. Der er uden Tvivl ogsaa nogle, der ikke har gjort det, men det kan de jo kun bebrejde sig selv. Ud fra mit Kendskab til den Ansvarsbevidsthed, som Kommunalfolk administrerer med, tror jeg ikke, man vil undlade at gennemføre de nødvendige Vedligeholdelsesarbejder, selv om ikke det Tilskud, der skal udbetales, bliver større — og altsaa Afdragene dermed formindsket. Jeg er ganske overbevist om, at Kommunalfolkene er klar over, at det, det drejer sig om i Fremtiden, er, at man vedligeholder Vejene paa forsvarlig Maade — Udgifterne vil jo nemlig blive større, hvis man lader Vejene forfalde. Derfor tror jeg ikke, denne Motivering har noget særligt paa sig.

Det næste, man anfører som Motivering, er mulige Vanskeligheder i den kommende Tid, som skulde medføre, at Skatteyderne ikke kan bære de Byrder, som en rigtig Vedligeholdelse af Vejene vil paaføre dem. Jeg vil bedømme Forholdene saaledes, at Skatteindtægterne det kommende Par Aar næppe vil blive saadan, at man har nødtigt at befrygte dette. Det, det maa dreje sig om, er, synes jeg, at Kommunerne saa hurtigt som muligt faar afviklet denne Gæld til Staten, saaledes at man hurtigt kan naa det Tidspunkt, da det fulde Provenu kan udbetales til dem. Det er vist sandsynligt, at dette vil gavne Kommunerne mere, idet det fulde Provenu da rimeligvis vil kunne udbetales paa et Tidspunkt, da maaske Spørgsmaalet om Skatteevnen er mere aktuelt end i det kommende Aar. Jeg tror derfor heller ikke, man paa dette Omraade har nødtigt at frygte noget.

Jeg maa altsaa af de Grunde, jeg her har nævnt, stille mig afvisende over for Lovforslaget; jeg tror, det vil være det heldigste og lykkeligste, hvis man hurtigt faar afviklet den Gæld, man har til Staten, saaledes at det fulde Provenu kan udbetales.

Ordføreren for Forslagsstillerne (Sønderup): Jeg har i den senere Tid gentagne Gange haft Lejlighed til at præcisere vort Syn paa Motorafgifterne, til Dels ogsaa paa den Sammenhæng, der altid vil være mellem Motorafgifter og Vejproblemer. Men ved at høre den højtærede Minister fik jeg Indtryk af, at det ikke har gjort saa forførdelig stort et Indtryk paa ham, og ud fra den Kendsgerning kunde man jo næsten fristes til at drage den Slutning, at det er haabløst at fortsætte.

Nu sagde den højtærede Minister for et Øjeblik siden, at det var besynderligt, vi ikke i sin Tid havde taget Anledning til at fremkomme med et Lovforslag som det, vi nu forelægger. Jeg skal heroverfor sige, at det er jo aabenbart ikke Ministeren ubekendt, at der er sket en vis Forskydning, at de Beløb, som kommer ind i Form af Motorafgifter, er stadig stigende, og at ogsaa Prisudviklingen i sin Helhed har været til Ugunst for Kommunerne. Saa sagde Ministeren, at det, der var Baggrunden for hans Modstand, var bl. a. dette, at han ikke vilde være med til at pumpe mere Købekraft ud i Befolkningen. Det er jo en Betragtning, der lader sig høre, men jeg synes ærlig talt ellers ikke, at det er den Betragtning, der altid er fremherskende inden for den høje Regering. Vi har nu og da i Tidens Løb gentagne Gange været stillet over for Forslag, om hvilke det i stor Udstrækning gjaldt, at de pumpede Købekraft ud i Befolkningen, men hvis Ministerens Opfattelse skal fastholdes, vil Konsekvensen heraf blive den, at saa kan man ikke forandre de Afdragsbestemmelser, der er fastlagt for Kommunernes Vedkommende. Jeg synes netop, at den Udvikling, der har fundet Sted, sagligt set danner en god Baggrund for Ændringer i saa Henseende. Jeg tror imidlertid, at saafremt Ministeren fik en Anskuelsesundervisning i Form af, at han fik Lejlighed til at befare de jyske Veje i den Tilstand, hvori de forefindes, i hvert Fald den største Part af Aaret, vilde han være mere velvillig indstillet, end han for et Øjeblik siden gav Udtryk for.

I de tyndt befolkede Egne kom man i sin Tid bagefter, fordi man ikke kunde magte de økonomiske Problemer i Forbindelse med en meget gennemgribende Forbedring af Vejnettet. Det er i og for sig saare